

kind & kunst

Zelfs in de onderwereld danst de Orpheus van Frank Groothof uitbundig de tango

De 'Orpheus' van Frank Groothof.

Jeugdtheater

'Orpheus en de hellehond van de Hades', door Frank Groothof. 14/1 in Utrecht, 15/1 in Rotterdam, 21/1 in Hoogeveen, 22/1 in Nieuwegein, 29/1 in Delft. Tournee t/m 18/6. Info: 0299-621462 of www.frank-groothof.nl

Orpheus is zijn leven lang verliefd geweest op hetzelfde meisje, een meisje dat zó mooi kan dansen dat het pijn doet aan de ogen. Als zij sterft door een slangenbeet, kan hij niet meer eten en slapen van verdriet. De ontroostbare held wil haar terughalen uit het dodenrijk, aan de andere kant van de rivier de Styx.

De titel 'Orpheus en de hellehond van de Hades' dekt niet de lading van de nieuwe muziektheatervoorstelling van Frank Groothof. Zijn bewerking van het mythologische verhaal van Orpheus en Euridice is weliswaar avontuurlijk, maar draait vooral om romantiek. Het is een tragisch liefdesverhaal op tangomu-

ziek van het uitbundig spelende Quinteto Zárate. Twee tango-dansduo's dansen om beurten het liefdesduet van Orpheus en zijn liefje 'Jurieke'. De vonken spatten ervan af. Nostalgie, weemoed, verlangen, verliefdheid en verdriet zetten de toon in een voorstelling die je als publiek doet dansen.

Groothof speelt Orpheus en kruipt bruisend van energie in de huid van het ene na het andere personage. Een jaloerse bijenman, de veerman van de Styx of een serie onderwereldfiguren. Vooral in de Hades is het een levendige boel. Het Quinteto Zárate verkleedt zich snel als vijf-koppige hellehond, met pruiken vol spikes, om een swingende Spaanse hit te zingen over de 'heerlijke Hades'. We zien Sisyphus sjouwen met zijn steen en de dorstige Tantalus hunkeren naar de druiventrossen boven zijn hoofd. Koning Hades lijkt op een decadente nachtclubbeigenaar, die uit verveling een gemene truc bedenkt om Orpheus dwars te

zitten. Jurieke mag met hem mee, maar als Orpheus ook maar één keer naar haar omkijkt, is hij zijn vrouw voorgoed kwijt. Dat gaat natuurlijk mis en weer voelt Orpheus de steken in zijn hart.

Groothof en de vijf muzikanten – op viool, bandoneon, gitaar, piano en contrabas – zijn aan elkaar gewaagd en maken er samen een bruisend feest van. De weemoedige en zwoele Spaanse sfeer sluit naadloos aan op het mythologische liefdesverhaal. Zo af en toe lijken personages met een Amsterdams of Rotterdams accent uit een andere voorstelling te komen, maar dat mag de pret niet drukken.

Al komt het in de mythologie niet meer goed met Orpheus, na zoveel muzikaal plezier wil Groothof de kinderen niet depressief naar huis sturen. Als de held sterft van verdriet, is hij eindelijk weer verenigd met Jurieke. In het dodenrijk kun je ook de tango dansen. Olé!

Anita Twaalfhoven